

ادعا کرد که تخصص سازمان بین‌المللی کار و دیگر نهادهای نظارتی سازمان ملل می‌تواند برای پروژه‌های همکاری در کشورهای ذی‌نفع مفید باشد. در این زمینه، کمیسیون اروپا تا پایان سپتامبر ۲۰۱۷، ۲۶ مصاحبه و جلسات با کشورهای ذی‌نفع این طرح در اتحادیه‌ی اروپا و کشورهای مورد مطالعه سازمان‌دهی کرد. از این میان، ۱۰ مورد همکاری کتبی بود؛ ۴۵۰ دعوت به کشورهای ذی‌نفع ارسال شد؛ نخستین گفت‌وگوی جامعه‌ی مدنی در بروکسل سازمان‌دهی شد؛ کارگاه‌های محلی در بنگلادش، اتیوپی، بولیوی و پاکستان برگزار گردید؛ و یک مشاوره عمومی آنلاین ۱۲ هفته‌ای نیز اجرا شد.

۳-۳. مکانیسم ارزیابی بیرونی

ابزار دوم، ارزیابی بیرونی تأثیر مقررات نظام عمومی ترجیحات است. این مکانیسم برای بررسی درجه‌ی موفقیت این مقررات طراحی شدند. در چارچوب اجتماعی و سیاسی، ارزیابی سهمی که نظام عمومی ترجیحات در ریشه‌کنی فقر با گسترش واردات از کشورهایی با بیشتر نیاز و توسعه‌ی پایدار و حکومت‌داری مطلوب در دستور کار آن است. برای انجام این کار، اثرات نظام عمومی ترجیحات بر «اشتغال؛ برنامه‌ی کاری مناسب (ایجاد شغل، استانداردهای کار، حمایت اجتماعی و گفتگوی اجتماعی)؛ شرایط کاری؛ سطوح دست‌مزد و تغییرات آن‌ها در طول زمان؛ کاهش فقر؛ برابری جنسیتی؛ حقوق بشر؛ و حکومت مطلوب» با توجه به تصویب و اجرای مؤثر اصول کنوانسیون‌های ۲۷ گانه و ۱۵ گانه حقوق بشری و اجتماعی مورد اشاره آن ارزیابی می‌گردد. (Development Solutions Europe Ltd, 2018, p. 39) این مکانیسم تأثیر مثبتی بر حقوق بشر در کشورهای عضو داشته است. به علاوه، تعهد به احترام به حقوق بشر می‌تواند تغییرات ساختاری در جامعه ایجاد کند که به نوبه‌ی خود باعث کاهش فقر می‌شود.

هم‌اکنون ارتقای حقوق بشر در کشورهای طرف مقررات نظام عمومی ترجیحات یکی از اهداف اصلی آن به شمار می‌آید. به‌طور کلی، اتحادیه‌ی اروپا در قالب این رژیم، اعتبار خود را به‌عنوان یک بازیگر منصف و بی‌طرف در تعهد به